

1. S prvim tožbenim razlogom toženi stranki očita, da je namesto člena 22(4) Druge plinske direktive⁽¹⁾ napačno uporabila člen 36(9) Tretje plinske direktive⁽²⁾. Zato je tožena stranka nepravilno izdala izpodbijani sklep v obliki zavezujoče odločitve namesto neuradne zahteve. Poleg tega, ker je tožena stranka upoštevala rok iz člena 36(9) Tretje plinske direktive, je izpodbijani sklep izdala z zamudo, saj bi se prvoten rok v skladu z Drugo plinsko direktivo lahko podaljšal le za en mesec. Zato izpodbijani sklep nima nobenega pravnega učinka.

2. Z drugim tožbenim razlogom toženi stranki očita, da je posegla v legitimna pričakovanja tožeče stranke s tem, da je najprej dala natančna, nepogojna in trdna zagotovila glede tega kdaj in v kakšnih okoliščinah bo priglašena odločba češkega ministrstva za industrijo in trgovino postala dokončna, pozneje to jasno potrdila, nato pa nepričakovano izdala izpodbijani sklep, ki je v nasprotju z njenimi predhodnimi izjavami.

3. S tretjim tožbenim razlogom toženi stranki očita, da je kršila Pogodbi in pravna pravila glede njune uporabe. V zvezi s tem je v izpodbijanem sklepu uporabljeno napačno materialno pravo. Tožeča stranka trdi, da so upoštevana pravila materialnega prava, ob upoštevanju katerih bi Komisija morala preučiti priglašeno odločbo, v členu 22 Druge plinske direktive. Komisija je zato kršila načeli pravne varnosti in zaupanja v pravo.

4. S četrtem tožbenim razlogom tožeči stranki očita, da je storila očitno napako pri presoji dejanskega stanja s tem, da je zavrnila pojasnila češkega ministrstva za industrijo in trgovino, da tožeča stranka ni mogla in še vedno ne more najti zanesljivega dolgoročnega partnerja v skladu z češkimi predpisi za dodelitev skladiščnih zmogljivosti, ki so se uporabljala, ko je tožeča stranka pri ministrstvu vložila zahtevo za izvzetje, in se še vedno uporabljajo.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2003/55/ES z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 98/30/ES (UL L 176, str. 57).

⁽²⁾ Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (UL L 211, str. 94).

Tožba, vložena 5. septembra 2011 – Éditions Jacob proti Komisiji

(Zadeva T-471/11)

(2011/C 305/11)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Éditions Odile Jacob SAS (Pariz, Francija) (zastopniki: O. Fréget, M. Struys in L. Eskenazi, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

— Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

— naj odločbo Komisije št. SG-Greffe (2011) D/C(2011) 3503 z dne 13. maja 2011, sprejet v zadevi COMP/M.2978 Lagardère/Natexis/VUP na podlagi sodbe Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 v zadevi T-452/04 Éditions Odile Jacob proti Komisiji, s katero je Komisija družbo Wendel znova potrdila kot kupca sredstev, ki se prodajo, zaradi zavez, povezanih z odločbo Komisije z dne 7. januarja 2004 o odobritvi koncentracije Lagardère/Natexis/VUP, razglasi za nično;

— naj Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

— Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja šest tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na očitno neobstoj možnosti, da bi Komisija sprejela potrdilno odločbo, s katero bi naknadno in retroaktivno potrdila veljavnost odobritve družbe Wendel kot kupca sredstev družbe Eeditis leta 2004. Tožeča stranka trdi:

— da je Komisija s tem ravnanjem, ne da bi upoštevala vse posledice protipravnosti, ki jo je ugotovilo Splošno sodišče in se nanaša na neobstoj neodvisnosti pooblaščenca za nadzor navedene prodaje, kršila člen 266 PDEU in

— da je Komisija z določitvijo datuma učinka izpodbijane odločbe na 30. julij 2004 kršila načelo preprosti retroaktivnosti v nasprotju s sodno prakso Sodišča, ki tak učinek dovoljuje le izjemoma pod dvojnimi pogoji, da to zahteva cilj v nespornem splošnem interesu in da se ustrezno upošteva legitimno pričakovanje zadevnih oseb. Tožeča stranka trdi, da ta pogoja v obravnavanem primeru nista izpolnjena.

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na neobstoj pravne podlage za izpodbijano odločbo, saj naj bi odločba Komisije z dne 7. januarja 2004 o odobritvi koncentracije postala neveljavna zaradi ugotovitve Splošnega sodišča, da družba Lagardère ni spoštovala nekaterih zavez.
3. Tretji in četrti tožbeni razlog se nanašata na napačno uporabo prava in očitne napake pri presoji Komisije pri presoji kandidature družbe Wendel, tako leta 2004 kot v novi odločbi o potrditvi, ter napake, prvič, v zvezi z upoštevanjem podatkov, poznejših od 30. julija 2004, za sprejetje izpodbijane odločbe in drugič, v zvezi s selektivnim in delnim upoštevanjem teh poznejših podatkov.
4. Peti tožbeni razlog se nanaša na zlorabo pooblastil zlasti v delu, v katerem naj bi Komisija z naknadnim sprejetjem odločbe o retroaktivni potrditvi veljavnosti protipravne prodaje in s potrditvijo novega pooblaščenca, pooblaščenega zgolj za sestavo novega poročila o potrditvi kakovosti družbe Wendel kot kupca sredstev, ki se prodajo, zlorabila cilj člena 266 PDEU in Uredbe št. 4064/89 ⁽¹⁾, ki je med drugim predvidela možnost preklica odločbe o odobritvi in kaznovanje strank, ki so povzročile storjeno kršitev.

5. Šesti tožbeni razlog se nanaša na pomanjkljivo obrazložitev v delu, v katerem naj bi bila izpodbijana odločba hkrati nezadostno in protislovno obrazložena.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 4064/89 z dne 21. decembra 1989 o nadzoru koncentracij podjetij (UL L 395, str. 1; republication intégrale UL 1990, L 257, str. 13 à la suite de rectificatifs).

Sklep Splošnega sodišča z dne 30. avgusta 2011 – PASP in drugi proti Svetu

(Zadeva T-177/11) ⁽¹⁾

(2011/C 305/12)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik petega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 145, 14.5.2011.